Enderrock | Sheila B. Fernández | Actualitzat el 17/03/2021 a les 13:30

Wan Hu estén les ales arraconant la por

El duet de Barcelona debuta amb el senzill «Pobre ocell», un tema que canta a la capacitat de resiliència que la innocència comporta | La proposta compta amb un clip gravat a NormaComics, com a part del projecte #WanHupelscomerçosdebarri

Wan Hu | Arxiu

Wan Hu és el duet format pels músics Jon Fadrique i Joseph L. Avilés, que han passat de ser artistes de carrer a artistes d'estudi o, en aquest cas, de botigues de còmics. Avui descobrim una píndola de la seva sonoritat, dels seus missatges i melodies intimistes i del seu univers. I ho fem amb "Pobre ocell", un tema enregistrat a NormaComics, que ens dona l'oportunitat de parlar amb ells.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=gqkB7QgkxTg
"Pobre Ocell" és una cançó "dedicada a la innocència perduda", a la sensació de "no ser avui qui érem abans; que en algun moment, els nens petits ens hem convertit, de sobte, en adults en un món ple de serps". Amb aquest tema el duet reivindica la necessitat de perdre la por a ser, així com la importància de viure essent conscients d'un present efímer. Amb aquestes premisses canten a una innocència perduda que, moltes vegades, "serveix per superar els entrebancs que la vida ens imposa i ens fa capaços, fins i tot, de fer fora els monstres, de córrer sota la pluja per camins plens de serps i, malgrat tot, arribar al niu amb un gran somriure".

El curiós escenari en què s'emmarca el vídeo que avui estrenem neix del projecte

#WanHupelscomerçosdebarri, amb el qual **Wan Hu** opta per portar el seu espectacle a emplaçaments poc comuns i fa palesa, alhora, la seva voluntat de ser un grup proper. És per això que el clip, en forma de *lyric video*, està gravat a NormaComics, on **Wan Hu** apareix amb els seus instruments envoltats de "narracions, històries i d'aventures gràfiques" en un espai on "s'ha establert molta sinergia a nivell humà amb un grup de gent meravellosa".

Buscant una alternativa als "omnipresents sons de guitarra/baix elèctrics, bateria i teclats", els músics han volgut acompanyar-se d'ukelele i contrabaix per crear un espai sonor que, tal com expliquen, enregistra aguts i greus per destacar en originalitat. De la mateixa manera, en els seus temes incorporen el so de "l'harmònica, melodies xiulades i petites percussions que aporten diversitat sonora al projecte". El duet posa també en valor els arranjaments fets a l'estudi de gravació i destaquen com se senten disposats a "incorporar instruments i instrumentistes de qualsevol tipus sempre que estiguin al servei de la qualitat musical i s'incorporin en benefici del tema que estiguem treballant".

Així mateix, el duet explica també com va ser un inesperat comentari, unes paraules amables, el que els va marcar per continuar treballant amb l'essència minimalista: "un dia tocant pels carrers de Gràcia, una senyora gran ens va dir que li havia encantat la manera amb què, amb mínims, érem capaços de fer màxims".

Artistes de carrer
Els músics van començar a tocar pels carrers de Sant Andreu i Gràcia l'any 2019, cosa que, segons diuen ells mateixos, els va permetre esdevenir un grup "proper", que arriba a les persones veïnes i connecta amb totes aquelles que decideixen escoltar mitjançant les melodies i els missatges. Tanmateix, es defineixen com una formació "orgànica", pel so que desprenen la fusta i l'acer dels seus instruments.

Les seves actuacions com a *buskers* o artistes de carrer van fer-los connectar també amb altres personalitats del món de la música i començar a tocar a festes majors, celebracions privades i festivals. La festa major de Gràcia, el Wedding Fashion Week de Barcelona o el Festival Rec d'Igualada són alguns dels escenaris que els han acollit durant la seva trajectòria.

Disposats a evolucionar com a grup, l'any 2020 van reiniciar el projecte de **Wan Hu**, tenint més cura de la musicalitat i la producció. Els músics expliquen com, "de forma natural, "Pobre ocell" es va convertir en el tema més representatiu d'aquesta nova etapa". "La cançó", destaquen, "ha estat l'impuls per deixar de banda la por i arriscar la pell i les ales pels propis somnis".

La llegenda de Wan Hu
En un moment en què Jon Fadrique i Joseph L. Avilés necessitaven sentir-se representats amb algun referent, els va arribar la història del mític personatge xinès Wan Hu. Explica la llegenda que el personatge va voler viatjar a l'espai exterior al voltant del 2000 a.C. Per fer-ho, va lligar 47 coets a una cadira de vímet que, en esclatar, van acabar amb la vida de l'aspirant a astronauta. Fadrique i Avilés expliquen com, per a ells, "la música representa l'univers al qual moltes vegades hem volgut arribar, la forma de comunicar-nos amb la resta del món" i és per això que prenen el nom d'un personatge que representa "les persones somiadores, els bojos que persegueixen somnis inabastables". En clau d'humor, el grup deixa clar que, lluny de voler acabar com ho va fer el personatge, la referència "és un homenatge que vol destacar la força que tenen els qui lluiten pels seus somnis".